

	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ.....
	ΤΜΗΜΑ.....
	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ.....
	ΒΑΘΜΟΣ.....

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ Ο.Π. ΑΝΘΡΩΠ. ΣΠΟΥΔΩΝ

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

A1. Να προσδιορίσετε αν το περιεχόμενο των ακόλουθων προτάσεων είναι σωστό ή όχι, γράφοντας τη λέξη **Σωστό** ή **Λάθος** δίπλα στον αριθμό που αντιστοιχεί στην κάθε πρόταση.

α. Στη Στερεά Ελλάδα, ένα σημαντικό τμήμα των εθνικών γαιών, που δεν ήταν υπό τον έλεγχο των επαναστατών στο τέλος του πολέμου, πέρασαν άμεσα στα χέρια ιδιωτών.

β. Οι Οθωνικές κυβερνήσεις αρνήθηκαν την αποπληρωμή των επαναστατικών δανείων, γεγονός που απομόνωσε τη χώρα από τις ευρωπαϊκές χρηματαγορές ως το 1861.

γ. Από όλους τους κλάδους της οικονομίας μόνο η βιομηχανία υπέφερε από την έλλειψη κεφαλαίων.

δ. Η διεθνής επιτροπή (ΔΟΕ), ξεκίνησε τη λειτουργία της το 1897.

ε. Η συμμετοχή της Ελλάδας στον Α' Παγκόσμιο πόλεμο έγινε κάτω από δύσκολες και περίπλοκες συνθήκες.

Μονάδες 10

A2. Να αιτιολογήσετε γιατί:

α. Ήταν θετική η συμβολή της υπερπόντιας μετανάστευσης στην ελληνική οικονομία πριν από τους Βαλκανικούς πολέμους.

β. Η σημασία του εμπορίου ήταν μεγάλη για την Ελλάδα του 19^{ου} αιώνα.

γ. Η διάνοιξη της διώρυγας της Κορίνθου ήταν σημαντικό δημόσιο έργο για την Ελλάδα.

Μονάδες 15

B1. Να αναφερθείτε στη διχοτόμηση του χαρτονομίσματος και στους λόγους που την επέβαλαν.

Μονάδες 12

B2. Πώς αντιμετωπίστηκε το πρόβλημα της έγγειας ιδιοκτησίας στην Ελλάδα και ποιες πρακτικές ακολούθησαν οι πλούσιοι Έλληνες του εξωτερικού σχετικά με το θέμα αυτό μετά το 1881;

Μονάδες 13

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

Γ1. Συνδυάζοντας τις ιστορικές σας γνώσεις με τις πληροφορίες από τα κείμενα που σας δίνονται, να αναφερθείτε

α. στη μεταλλευτική δραστηριότητα των ορυχείων του Λαυρίου μετά το 1866 (μονάδες 13) και

β. στα άλλα είδη εκμετάλλευσης ορυκτού πλούτου που αποτέλεσαν πηγή σημαντικών δημόσιων εσόδων κατά τις τελευταίες δεκαετίες του 19^{ου} αιώνα. (μονάδες 12)

Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Η Εταιρεία του Λαυρίου είχε ιδρυθεί με πρωτοβουλία του ιταλού επιχειρηματία Τζοβάνι Μπαττίστα Σερπιέρι (Giovani Battista Serpieri). Η σύνθεση του ιδρυτικού κεφαλαίου είναι πολύ ενδιαφέρουσα: εκτός του Σερπιέρι, συμμετείχαν ο γνωστός γάλλος επιχειρηματίας της Μασσαλίας

Ιλαρίων Ρου (Hilarion Roux), ένας ακόμη αλλοδαπός, άγνωστης ταυτότητας, και οι Ροδοκανάκηδες της Μασσαλίας. [...]

Ο Ρου και ο Σερπιέρι ήταν ίσως οι μόνοι που γνώριζαν, κατά προσέγγιση, την πραγματική αξία του μεταλλείου τους. Ήταν μεγάλη επειδή η επιχείρηση απέδιδε υψηλά κέρδη. Δεν ήταν ο πακτωλός που παρίσταναν οι φήμες στην Ελλάδα και το εξωτερικό. [...]

Το αρχικό κεφάλαιο της εταιρείας, το 1863, ήταν σχετικώς χαμηλό, μισό εκατομμύριο φράγκα. Ήταν χαμηλό σε σύγκριση με την αξία που θα αποκτούσε σύντομα η εταιρεία. Αλλά ήταν σημαντικό για την εποχή. Αντιστοιχούσε στο 2,3% περίπου των φορολογικών εσόδων του 1864. Εκτός από την εξόρυξη μεταλλεύματος από τις στοές, η εταιρεία έδωσε προτεραιότητα, όπως ήταν λογικό, στην χαμηλού κόστους αξιοποίηση των αρχαίων καταλοίπων. Τέσσερα χρόνια αργότερα, το 1867, το κατατεθειμένο κεφάλαιό της είχε επταπλασιαστεί: ανερχόταν περίπου σε 3.500.000.

Γ. Β. Δερτιλής, Ιστορία του Ελληνικού Κράτους, 1830-1920, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο 2017, σ. 509-510.

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Από τον ορυκτό πλούτο της χώρας είχε αξιοποιηθεί ως τα μέσα του αιώνα κυρίως η σμύριδα της Νάξου, που αποτελούσε εξαγωγίμο προϊόν. [...] Άλλο εξαγωγίμο ορυκτό ήταν η θηραϊκή γη, που απέφερε τον ίδιο χρόνο 141.354 δρχ. Αμέσως μετά τη σμύριδα άλλο εκμεταλλεύσιμο υλικό ήταν ο λιγνίτης. Αν και είχε εντοπισθεί στο Μαρκόπουλο Αττικής από παλιά η ύπαρξη στρωμάτων του, τελικά μόνο τα κοιτάσματα της Κύμης ήταν ικανοποιητικά από άποψη εκμεταλλεύσεως. [...] Μιά σειρά άλλων ορυκτών, όπως οι γύψοι της Μήλου, κυρίως όμως τα μάρμαρα της Πεντέλης, της Πάρου, της Τήνου, της Ελευσίνας και του Ταυγέτου δεν πρόσφεραν ακόμα αξιόλογο οικονομικό ενδιαφέρον. Για την προώθηση όμως της αξιοποίησεως του ορυκτού πλούτου της χώρας είχαν γίνει τότε ειδικές μελέτες.

Οδυσσεύς Δημητρακόπουλος, «Στροφή της κυβερνητικής πολιτικής προς την εσωτερική ανάπτυξη της χώρας», στο: Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, Εκδοτική Αθηνών, Αθήνα 1977, τ. ΙΓ', σ. 180.

Δ1. Συνδυάζοντας τις ιστορικές γνώσεις σας και τις πληροφορίες των παραθεμάτων που σας δίνονται, να αναφερθείτε στα οφέλη της Ελλάδας από τους Βαλκανικούς πολέμους, αλλά και στα προβλήματα που προέκυψαν από την ενσωμάτωση των νέων περιοχών στον εθνικό κορμό.

Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Μολονότι η Ελλάδα βγήκε υπερχρεωμένη από τους Βαλκανικούς Πολέμους, η ελληνική οικονομία έδινε κάποια σημεία ανόρθωσης, οφειλόμενα ίσως στην αναθέρμανση της εμπιστοσύνης των πολιτών προς το κράτος μετά τη γενική ευφορία που δημιούργησαν οι σαρωτικές στρατιωτικές επιτυχίες, επιτρέποντας στον ελληνικό λαό να ατενίζει το μέλλον με πρωτόγνωρη αισιοδοξία. [...]

Ό,τι συνέβαλε τα μέγιστα στο κλίμα σιγουριάς και αισιοδοξίας ήταν ο ενθουσιασμός για τις στρατιωτικές επιτυχίες. [...] Η παραγωγική δυνατότητα όσων περιοχών προσαρτήθηκαν και η παρεπόμενη επέκταση της εσωτερικής αγοράς ασφαλώς προοιωνίζονταν λαμπρό μέλλον. [...] Επιπλέον οι στρατιωτικές επιτυχίες υπαγόρευαν τη διαρκή πολεμική ετοιμότητα των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων για την προάσπιση των νέων εδαφών, αφού τόσο η Τουρκία όσο και η Βουλγαρία δεν θα αποδέχονταν μάλλον τις εδαφικές τους απώλειες. Η επέκταση όμως της αμυντικής θωράκισης της Ελλάδας αναπόφευκτα καταπονούσε την οικονομία της.

Γεώργιος Β. Λεονταρίτης, Η Ελλάδα στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο 1917-1918, ΜΙΕΤ, Αθήνα 2000, σσ. 238-239

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

[...] Το 1913 η ύπαιθρος της Ηπείρου, της Μακεδονίας και της Θράκης έμοιαζε περισσότερο με την νοτιοελλαδική ύπαιθρο των αρχών του 19ου , παρά με εκείνη των αρχών του 20ού αιώνα. Εκτεταμένα έλη κάλυπταν τις πεδινές περιοχές, η ελονοσία ενδημούσε, η πληθυσμιακή πυκνότητα ήταν χαμηλή. Κυρίαρχη μορφή ιδιοκτησίας ήταν τα τσιφλίκια, που συνδυάζονταν με την ημινομαδική κτηνοτροφία. Η οικονομία των νέων επαρχιών αντιμετώπιζε πρόσθετα προβλήματα κι απ' το γεγονός ότι έως τότε ήταν προσανατολισμένη προς τα οικονομικά και πολιτικά κέντρα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, από τα οποία είχε αποκοπεί.

Επιπλέον, στις νέες βόρειες επαρχίες κατοικούσε ένα μωσαϊκό από διαφορετικές φυλετικές και θρησκευτικές ομάδες. [...]

*Αλέξης Φραγκιάδης, Ελληνική Οικονομία 19ος – 20ός αιώνας,
Νεφέλη, Αθήνα 2007, σσ. 127-128*

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

A1. Σ,Σ,Λ,Λ,Σ

A2. α) Το 1910 οι πρόοδοι της εθνικής οικονομίας ήταν εμφανείς. Η αγροτική κρίση αντιμετωπίστηκε με την υπερπόντια μετανάστευση, η οποία, κατά την εποχή αυτή, πήρε μεγάλες διαστάσεις. Η μετανάστευση στις ΗΠΑ όχι μόνο εκτόνωσε τις κοινωνικές εντάσεις που δημιουργήσε η σταφιδική κρίση αλλά πολύ γρήγορα ενίσχυσε την οικονομία της υπαίθρου μέσω των πολύ σημαντικών εμβασμάτων των μεταναστών.

β) Η σημασία του εμπορίου ήταν μεγάλη. Όχι μόνο συνέβαλλε στην αντιμετώπιση του επισιτιστικού προβλήματος της χώρας, αλλά ταυτόχρονα αποτελούσε και την πλέον αξιόπιστη πηγή εσόδων για τα δημόσια ταμεία. Τα έσοδα των τελωνείων αποτελούσαν πραγματικά ένα σημαντικό ποσοστό των δημοσίων εσόδων.

γ) Εκτός από το σιδηροδρομικό δίκτυο, το μεγαλύτερο τεχνικό έργο που κατασκευάστηκε αυτήν την εποχή ήταν η διάνοιξη της διώρυγας της Κορίνθου. Το έργο ξεκίνησε το 1881 από μια υπερβολικά αισιόδοξη γαλλική τεχνική εταιρεία. Ύστερα από πολλές τεχνικές και οικονομικές περιπέτειες, το έργο ολοκληρώθηκε το 1893, βελτιώνοντας τους όρους της ναυσιπλοΐας, καθώς έκανε περιττό τον περίπλοο της Πελοποννήσου.

B1. Το Νοέμβριο του 1920 η φιλοσυμμαχική κυβέρνηση του Βενιζέλου έχασε τις εκλογές και την εξουσία ανέλαβαν τα φιλοβασιλικά κόμματα που έσπευσαν να επαναφέρουν τον ανεπιθύμητο στους Συμμάχους βασιλιά Κωνσταντίνο. Οι Σύμμαχοι, σε αντίποινα, έσπευσαν να αποσύρουν την κάλυψη του χαρτονομίσματος και έτσι, ένα σημαντικό τμήμα της νομισματικής κυκλοφορίας βρέθηκε χωρίς αντίκρουσμα. Επιπλέον, από το 1918 και μετά, ο κρατικός ισολογισμός έκλεινε με παθητικό, ενώ ταυτόχρονα η παρουσία στη Μικρά Ασία εξελίχθηκε σε σκληρό και δαπανηρό πόλεμο. Το Μάρτιο του 1922 τα δημοσιονομικά δεδομένα έφτασαν σε πλήρες αδιέξοδο, το οποίο αντιμετωπίστηκε με έναν απρόσμενο τρόπο. Λίγους μήνες πριν από την κατάρρευση του Ελληνικού Μετώπου στη Μικρά Ασία, η Κυβέρνηση προέβει σε ένα πρωτότυπο εσωτερικό αναγκαστικό δάνειο, με διχοτόμηση του χαρτονομίσματος. Το αριστερό τμήμα εξακολουθούσε να κυκλοφορεί στο 50% της αναγραφόμενης αξίας, ενώ το δεξιό ανταλλάχθηκε με ομολογίες του Δημοσίου. Η επιχείρηση στέφθηκε από επιτυχία, το κράτος απέκτησε 1.200.000.000 δραχμές και το πείραμα επαναλήφθηκε το 1926. Φυσικά, ο νομισματικός αυτός ελιγμός δεν στάθηκε ικανός να προλάβει τη Μικρασιατική καταστροφή και τις βαρύτερες συνέπειές της.

B2. Στον ελληνικό χώρο, το πρόβλημα της έγγειας ιδιοκτησίας δεν γνώρισε τις εντάσεις που παρατηρήθηκαν σε άλλα ευρωπαϊκά ή βαλκανικά κράτη. Η προοδευτική διανομή των εθνικών γαιών που προέκυψαν από τον επαναστατικό αγώνα του 1821-1828 δημιούργησε πλήθος αγροτών με μικρές ή μεσαίες ιδιοκτησίες. Τα λίγα εναπομείναντα «τσιφλίκια» στην Αττική και την Εύβοια δεν προκαλούσαν ιδιαίτερο πρόβλημα. Αργότερα όμως, η διεύρυνση του ελληνικού κράτους με τα Επτάνησα (1864), την Άρτα και τη Θεσσαλία (1881) έφερε στο προσκήνιο το ζήτημα της μεγάλης ιδιοκτησίας. Τα «τσιφλίκια» της Θεσσαλίας αγοράστηκαν από πλούσιους Έλληνες του εξωτερικού οι οποίοι, πέρα από το γεγονός ότι

διατήρησαν τον αναχρονιστικό θεσμό των κολίγων, άσκησαν πολιτικές και κοινωνικές πιέσεις για να κερδοσκοπήσουν από την παραγωγή του σιταριού. Επιδίωξαν δηλαδή την επιβολή υψηλών δασμών στο εισαγόμενο από τη Ρωσία σιτάρι, ώστε να μπορούν να καθορίζουν όσο το δυνατόν υψηλότερες τιμές για το εγχώριο, προκαλώντας μάλιστα μερικές φορές και τεχνητές ελλείψεις.

Γ1. α. Από το σχολικό βιβλίο σελίδα 26 :

Η πιο γνωστή περιοχή μεταλλευτικής δραστηριότητας υπήρξε, όπως και στην αρχαιότητα, το Λαύριο. Το 1866 άρχισε εκεί τις εργασίες της μία γαλλο-ιταλική εταιρεία (Σερπιέρι-Ρου) με στόχο την εξαγωγή μεταλλεύματος όχι μόνο από τα υπόγεια κοιτάσματα αλλά και από τις «σκωρίες», τα υλικά που είχαν συσσωρευτεί εκεί στη διάρκεια των αιώνων εκμετάλλευσης των ορυχείων κατά την αρχαιότητα. Η τεχνολογία της εποχής επέτρεπε την απόσπαση μεταλλεύματος από αυτά τα κατάλοιπα. Η εξόρυξη αργύρου και μολύβδου γνώρισε σημαντική άνθηση και πρόσθεσε στις ελληνικές εξαγωγές προϊόντα αξίας πολλών εκατομμυρίων δραχμών.

Από το κείμενο Α :

-Εκτός από την εξόρυξη μεταλλεύματος από τις στοές, η εταιρεία έδωσε προτεραιότητα, όπως ήταν λογικό, στην χαμηλού κόστους αξιοποίηση των αρχαίων καταλοίπων.

-Το 1867 το κατατεθειμένο κεφάλαιό της ανερχόταν περίπου σε 3.500.000 δρχ. και είχε επταπλασιαστεί σε τέσσερα χρόνια.

β. Σχολικό βιβλίο σελίδα 26 :

Από τις άλλες εκμεταλλεύσεις ξεχώριζαν εκείνες της Μήλου (θειάφι), της Νάξου (σμύριδα) και της Θήρας (θηραϊκή γη*, που χρησιμοποιήθηκε ως οικοδομικό υλικό σε μεγάλα έργα). Με την οικοδομική ανάπτυξη που γνώρισε η χώρα μετά τη δεκαετία του 1870, εμφανίστηκαν στο προσκήνιο νέα υλικά, όπως το μάρμαρο. Η αξιοποίηση των θαυμάσιων μαρμάρων που διέθετε η χώρα πήρε σημαντικές διαστάσεις κατά τα τέλη του 19ου αιώνα.

Από το κείμενο Β :

-Από τον ορυκτό πλούτο της χώρας είχε αξιοποιηθεί ως τα μέσα του αιώνα κυρίως η σμύριδα της Νάξου, που αποτελούσε εξαγωγίμο προϊόν.

-Άλλο εξαγωγίμο ορυκτό ήταν η θηραϊκή γη, που απέφερε τον ίδιο χρόνο 141.354 δρχ.

-Αμέσως μετά τη σμύριδα άλλο εκμεταλλεύσιμο υλικό ήταν ο λιγνίτης.

-Μια σειρά άλλων ορυκτών, όπως οι γύψοι της Μήλου, κυρίως όμως τα μάρμαρα της Πεντέλης, της Πάρου, της Τήνου, της Ελευσίνας και του Ταυγέτου δεν πρόσφεραν ακόμα αξιόλογο οικονομικό ενδιαφέρον (μέσα του αιώνα). Για την προώθηση όμως της αξιοποίησής του ορυκτού πλούτου της χώρας είχαν γίνει τότε ειδικές μελέτες.

Δ1. Το κόστος των Βαλκανικών πολέμων ήταν σημαντικό, δεν κλόνισε όμως την εθνική οικονομία, όπως συνέβαινε με τις στρατιωτικές κινητοποιήσεις του 19ου αιώνα. Επιπλέον, στην περίπτωση αυτή, η Ελλάδα βγήκε ιδιαίτερα κερδισμένη από τον πόλεμο. Ενσωμάτωσε πλούσιες περιοχές (Ήπειρο, Δυτική και Κεντρική Μακεδονία, Νησιά του Αιγαίου, Κρήτη) και εκατομμύρια νέους κατοίκους. Τα εδάφη της αυξήθηκαν κατά 70% περίπου (από 65.000 σε 108.800 τετρ. χλμ.) και ο πληθυσμός της κατά 80% (από 2.700.000 σε 4.800.000 κατοίκους). Το κυριότερο όμως ήταν οι νέες οικονομικές προοπτικές. Τα νεοαποκτηθέντα εδάφη ήταν ως επί το πλείστον πεδινά και αρδευόμενα, πράγμα που δημιουργούσε άριστες προοπτικές για τη γεωργική παραγωγή. Το κύριο πρόβλημα ήταν η παρουσία ισχυρών μειονοτικών ομάδων στις περιοχές αυτές. Στη σχετικά ομοιογενή Ήπειρο, για παράδειγμα, δίπλα στους 166.000 Έλληνες υπήρχαν, το 1914, 38.000 μουσουλμάνοι (αλβανικής κυρίως

καταγωγής) και μερικές χιλιάδες Εβραίοι. Οποσδήποτε όμως, η Ελλάδα έγινε υπολογίσιμη πλέον δύναμη και η εμπιστοσύνη που ενέπνεε στις αγορές χρήματος και πιστώσεων αυξήθηκε σημαντικά. Η χώρα ήταν έτοιμη να αφιερωθεί στο δύσκολο έργο της ενσωμάτωσης των νέων περιοχών, όταν ξέσπασε, το καλοκαίρι του 1914, ο Α' Παγκόσμιος πόλεμος.

Τα οφέλη της Ελλάδας από τους Βαλκανικούς πολέμους, πιστοποιούνται και από τα κείμενα των παραθεμάτων. Συγκεκριμένα, **στο κείμενο Α'** γίνεται λόγος για την ανάκαμψη της Ελληνικής οικονομίας που οφειλόταν στην εμπιστοσύνη των πολιτών προς το κράτος. Η πίστη αυτή συνδεόταν με το γεγονός ότι η Ελλάδα είχε αποκομίσει πολλές στρατιωτικές επιτυχίες, χαρίζοντας ένα πνεύμα αισιοδοξίας και ψυχικής ευφορίας. Επιπρόσθετα, **στο κείμενο Α'** σημειώνεται η διεύρυνση της εσωτερικής αγοράς και η ανάπτυξη των παραγωγικών δραστηριοτήτων των νεοαποκτηθείσων περιοχών. Τέλος, όσον αφορά τα οφέλη της χώρας, οι νίκες στον στρατιωτικό τομέα οδηγούσαν σε μια ενίσχυση της άμυνας της Ελλάδας και στην προστασία των νέων περιοχών, δεδομένου ότι η Τουρκία και η Βουλγαρία δεν θα άφηναν αμαχητί τις εδαφικές τους απώλειες.

Αναφορικά με τα προβλήματα που προέκυψαν οι πληροφορίες που εξάγονται από **τα κείμενα Α' και Β'** είναι : στο πρώτο κείμενο γίνεται μια νύξη για την επιβάρυνση της οικονομίας, εξαιτίας της αμυντικής θωράκισης της χώρας. **Στο κείμενο Β'** σημειώνεται ότι οι πληθυσμοί των πεδιάδων στα νέα εδάφη (ύπαιθρος της Ηπείρου, Μακεδονία και Θράκη) μαστίζονταν από ελονοσία, καθώς τμήματα των περιοχών ήταν ελώδη. Επιπλέον, η πληθυσμιακή πυκνότητα ήταν χαμηλή. Ένα άλλο πρόβλημα που παρουσιάστηκε, εντοπίζεται στις οικονομικές δομές των νέων περιοχών που σχετίζεται με την ύπαρξη τσιφλικιών και της εκτεταμένης κτηνοτροφίας. Η οικονομική δραστηριότητα των νέων περιοχών είχε ως επίκεντρο τις μεγάλες πόλεις της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, από τις οποίες είχε πλέον αποκοπεί. Τέλος, δεν πρέπει να παραλείψουμε την ανάμειξη διαφορετικών φυλετικών και θρησκευτικών ομάδων . Σ' αυτό το σημείο, θα πρέπει να τονισθεί ότι το πρώτο παράθεμα δεν αναφέρεται ρητά στην ύπαρξη μειονοτικών ομάδων στις νέες περιοχές που προσαρτήθηκαν στην Ελλάδα. Η αναφορά, ωστόσο, στις αλυτρωτικές διαθέσεις της Τουρκίας και της Βουλγαρίας και η αναμενόμενη άρνηση τους να αποδεχτούν τις εδαφικές τους απώλειες, συνδέεται πιθανόν με την ύπαρξη των εθνικών μειονοτήτων σ' αυτά τα εδάφη.

